

κήν καντζηλλαρίαν καὶ ἡφερεν εἰς τὸν /²³ Πασκαλιὸν διὰ προσταγῆς τῶν συντίχων τῆς καντζηλλαρίας καὶ ἐγύρευε τὰ διακόσια πενήντα /²⁴ γρόσια, ὁ δὲ Πασκαλίδης εἶπεν μὲ τὸ ἵδιό του στόμα κατέμπροσθεν τῶν τιμιωτάτων συντίχων /²⁵ πώς ἀσπρα δὲν ἔχει νὰ δώσῃ μόνου ἃς πγιάση ὁ σιδὴρ Κωνσταντάκης ὅποιον πρᾶγμα θέλει /²⁶ νὰ πληρωθῇ διὰ τὰ ἑκατὸν πενήντα γρόσια, τὰ δὲ ἄλλα ἑκατὸν γρόσια νὰ τὰ δώσῃ ὁ Πασκαλί(ὸς) τοῦ ἐπισκόπου τῆς Τήνου διὰ τὴν Παναγίαν τοῦ Ροζάριου· καὶ γροικῶντας οἱ τίμιοι σύντιχοι τέτοιαν /²⁸ ἀπόκρισιν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Πασκαλιοῦ ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν νὰ πγιάση ἀπὸ τὴν σήμερον /²⁹ ὁ σιδὴρ Κωνσταντάκης Μπάγος τὸ ἀμπέλι ὅπου ἀγόρασεν ὁ ποτὲ ἀνωθεν βικάριος ἀπὸ τὸν /³⁰ Ἀντώνη Σολωμῶν βορνὰ εἰς τὴν Δαιμονιόπετρα διὰ τὰ ἑκατὸν πενήντα γρόσια, τὰ δὲ ἄλλα ἑκα /³¹ τὸν νὰ τὰ δώσῃ ὁ Πασκαλί(ὸς) τοῦ ἐπισκόπου τῆς Τήνου διὰ τὴν Παναγία τοῦ Ροζάριου, τοῦ ὅποίου /³² σιδὴρ Κωνσταντάκη δίνομεν διορίαν νὰ βαστᾷ τὸ ἀνωθεν ἀμπέλι σαράντα μίαν ἡμέρα /³³ ἕως νὰ λάβῃ τὰ ἑκατὸν πενήντα γρόσια, εἰ δὲ καὶ περάσῃ ἡ διορία | του καὶ δὲν τὰ λάβῃ νὰ εἴναι ἐ /³⁴ δικό του τὸ ἀνωθεν ἀμπέλι νὰ τὸ κάνῃ ως θέλει καὶ βούλεται ως πρᾶγμα ἐδικό του καὶ ἀγορά του. /³⁵ Τοιούτης λογῆς ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν οἱ τίμιοι σύντιχοι μὲ τὴν δύναμιν τῆς παρὸν σετεντίας /³⁶ καὶ οὕτως ὑπογράφουν. Τὰ ὅποια ἀνωθεν ἑκατὸν γρόσια, ὅπου λέμε νὰ δώσῃ ὁ Πασκαλί(ὸς) τοῦ μὸν σινιόρε, /³⁷ εἴναι καὶ κεῖνα ὅπου ἔλαβεν ὁ σιδὴρ Κωνσταντάκης ἀπὸ τὴν ὁμολογίαν τοῦ σιδὴρ Ἀντώνιου Μάριου Παλαιόκαπα /³⁸ ὥστε ὅπου συμποσοῦνται ὅλα μὲ τὰ ἑκατὸν, διακόσια πενήντα καὶ τὰ ἑξῆς :—

/³⁹ Ἰωάννης Καλογερᾶς σύντιχος — Καβ: Ἀντώνι(ος) Ψάρος.—

/⁴⁰ Χαζηαλέξανδρος Γρυπάρης σύντιχος

/⁴¹ [[Χαζη]] - Πέτρος Μαυρογένης σύντιχ(ος).—

/⁴² Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς καὶ νοτάριος δημόσιος.—

190

Γ Λ Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1775 Μαρτίου 4

Διεκδίκηση κληρονομίας

1775 Μαρτίου - 4

/² Ἐχοντας διαφορὰν ὁ Ἰωάννης Κοντὸς μὲ τὴν θυγατέρα του τὴν Μαρία καὶ μὴν κάνον /³ τας καλὰ ἀναμεσό των ἥλθον εἰς τὴν αὐθεντικὴν καντζελλαρίαν ἡ ὅποια διαφορὰ /⁴ εἴναι ὅπου ἐγύρευεν ἡ ἀνωθεν Μαρία ἀπὸ τὸν πατέρα της δύο σπίτια ὅπου τῆς ἀφησεν /⁵ ἡ θεία της ἡ Κατερίνα διὰ βαπτιστικὸν εἰς τὴν διαθήκη της, ὁ δὲ Ἰωάννης εὔγαλεν τὸ /⁶ προικοσύμφωνον τῆς θυγατρός του τῆς Μαρίας γραμμένο

εἰς τὰ 1765 Ἀπριλίου - 3 καὶ δι/ταβάζοντάς τοι οἱ τίμιοι σύντιχοι εἶδαν ὅτι τῆς δώνει ὁ πατέρας της καὶ ἡ μητέρα της ἄλλο ὁ/σπίτιον τὸ κάτω καὶ τὴν ταράσα τὴν ἀπάνω, μὲ τοῦτο νὰ ρεφουδάρῃ ἡ αὐτὴ Μαρία τοῦ /⁹ πατέρα της καὶ τῆς μητρός της τὰ δύο σπίτια ὅπου τῆς ἔφησεν ἡ θεία της ἡ Κατερίνα νὰ τὰ /¹⁰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται τὰ ὅποια σπίτια τὰ εἶχαν οἱ γονεῖς της ζάπτι τόσους χρόνους /¹¹ καὶ βλέποντας οἱ τίμιοι σύντιχοι πὼς λέγει τὸ προικοσύμφωνο τῆς Μαρίας, τοιούτης λογῆς /¹² χρένου καὶ ἀποφασίζουν. Ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἔξῆς νὰ εἶναι αὐτὰ τὰ δύο σπίτια /¹³ τοῦ Ἱωάννη Κοντοῦ καὶ τῆς γυναίκας του Παρασκευοῦς νὰ τὰ κάμουν ὡς θέλουν καὶ βούλονται /¹⁴ τὸ δὲ κάτω σπίτι καὶ τὴν ἀπάνω ταράσα νὰ τὴν ἔχῃ ἡ θυγατέρα των ἡ Μαρία, καθὼς /¹⁵ εἶναι γραμμένο εἰς τὸ προικοσύμφωνόν της, ἡ ὅποια ἔστερζεν καὶ τὰ εἶχεν ἀπὸ τὸν καὶ /¹⁶ ρὸν ὅπου τὴν ἐπάνδρεψαν οἱ γονεῖς της. Τοιούτης λογῆς ἔκριναν καὶ ἀποφάσισαν οἱ τί/μιοι σύντιχοι μὲ τὴν δύναμιν τῆς παρὸν σετέτζιας καὶ οὕτως ὑπογράφουν.—

/¹⁸ Ζώρζης Μπά(ος) Βεβαιοῦ

/¹⁹ Ζαννῆς Ντεσούδας Βεβαιώνω

/²⁰ Μᾶρκος Τεσούδας Βεβαιώνω

/²¹ Ἱωάννης Νάζος Βεβαιώνω.—

/²² Γρηγόριος Ἀρτακηνὸς καὶ νοτάριος δημόσιος.—

191

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1778 Δεκεμβρίου 18

Διεκδίκηση ἀκινήτου

1778 Δεκεμβρίου 18

/² Ἐχοντας διαφορὰ ἡ Μαρίνα θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Γιάκουμου Σκορδίλη μὲ τὴν θυγατέρα της τὴν Μαρ/³ία ἡ ὅποια διαφορὰ εἶναι διὰ ἓνα σπίτι ὅπου εἶχαν τὸν τόπον ἀγορασμένον ἀπὸ τὸν Πασκά/λιον Ὁστοβίκην καὶ ἦτον γραμμένος ὁ τόπος ἀπάνω εἰς τὴν ἄνωθεν Μαρίνα καὶ κτίζοντας τὴν /⁵ κάμαραν τοῦ αὐτοῦ σπιτίου ἔκανεν τὰ ἔξοδα ἡ ἄνωθεν θυγατέρα της ἡ Μαρία διὰ τοῦτο ἐγύρευε /⁶ νὰ εἶναι καὶ τὸ σπίτι ἐδικό της καὶ μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσό των ἥλθαν εἰς τὴν αὐθεν/τικὴν καντζηλαρίαν κατέμπροστεν τῶν τιμιωτάτων συντίχων τῶν κάτωθεν ὑπογεγραμ/μένων καὶ ἔζήταν ἡ ἄνωθεν Μαρίνα τὸ αὐτὸ σπίτι νὰ εἶναι ἐδικό της, λέγοντας πὼς ἐ-/⁹ δούλευεν αὐτὴ καὶ ὁ ἄνδρας της καὶ ἡ ἄλλη της θυγατέρα καὶ εἴ τι ἐπερίσευεν ἀπὸ τὰ ἔξοδά των τὰ /¹⁰ ἔδωναν τῆς θυγατρός της τῆς Μαρίας καὶ τὰ ἐβάσταν καὶ μὲ αὐτὰ τὰ ἀσπρα ἐκτίστην τὸ αὐ/τὸ σπίτι. Ἡ δὲ θυγατέρα της Μαρία ἔλεγεν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΟΗΝΩΝ